

พระราชบัญญัติ
รถยนต์ (ฉบับที่ ๑๗)
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล
ซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถดังต่อไปนี้

(๑) รถที่ยังมิได้จดทะเบียน

(๒) รถที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียน

(๓) รถที่ยังมิได้เสียภาษีประจำปี

(๔) รถที่แจ้งการไม่ใช้รถ

(๕) รถที่ทะเบียนระงับ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖/๑ บทบัญญัติมาตรา ๖(๑) มิให้ใช้บังคับแก่รถดังต่อไปนี้

(๑) รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งมีความประสงค์นำมาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แต่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน

(๒) รถที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในกิจการใดโดยเฉพาะเป็นการชั่วคราว

(๓) รถที่ใช้เพื่อการทดสอบ

(๔) รถที่ใช้ในกรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การใช้รถตาม (๑) อธิบดีจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติและเครื่องหมายแสดงการใช้รถไว้ด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดต่ออนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน

การใช้รถตาม (๒) (๓) และ (๔) ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ การขออนุญาต การอนุญาต ระยะเวลาในการใช้รถ และเครื่องหมายแสดงการใช้รถดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓ ทวิ) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓/๑) การใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัมเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้ขึ้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ นายทะเบียนและผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าตรวจในสถานที่จำหน่าย เช่า เช่าซื้อ หรือประกอบธุรกิจเกี่ยวกับรถ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน และยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้”

การเข้าตรวจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตขับรถชั่วคราวตามมาตรา ๔๓ (๑) มีอายุสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือพักใช้ใบอนุญาตขับรถ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๙) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ซึ่งมีใช้จากเหตุขาดคุณสมบัติเรื่องอายุของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ เว้นแต่ได้พ้นกำหนดสามปีไปแล้วนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ โดยให้อธิบดีกำหนดเงื่อนไขในการพิจารณาการออกใบอนุญาตขับรถไว้ด้วย”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ สัตต ในหมวด ๓ ใบอนุญาตขับรถ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๗ สัตต ในกรณีที่นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีอำนาจออกหนังสือเรียกตัวเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้นั้นมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงได้

เมื่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการได้ตรวจสอบกรณีตามวรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่าเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำความในมาตรา ๕๗ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๖/๑ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๑/๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๗ สัตต วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๖/๖ เจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดไม่แสดงอัตราค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) และ (๗/๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๗/๑) เครื่องหมายแสดงการใช้รถ

ตามมาตรา ๖/๑ วรรคสอง

หรือวรรคสาม

แผ่นละ ๑,๐๐๐ บาท

(๗/๒) การอนุญาตให้ใช้รถ

ตามมาตรา ๖/๑ วรรคสาม

ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๙) (๑๐) และ (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗

ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๑๐) เครื่องหมายพิเศษตามมาตรา ๒๗

อันละ ๕๐๐ บาท

(๑๑) สมุดคู่มือประจำรถตามมาตรา ๒๗

เล่มละ ๑,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๓) ใบอนุญาตขับรถตามความตกลงระหว่างประเทศ

ที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑๐/๑) รถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราตาม (๑๐)”

มาตรา ๒๑ รถยนต์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นใช้ได้ต่อไป โดยถือว่าเป็นทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนดำเนินการทางทะเบียนรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในวันที่เจ้าของรถมาชำระภาษีประจำปีของรถนั้น ครั้งแรกหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงสำหรับการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติในมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับรถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรชั่วคราว โดยที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติหรือที่รถนั้นจดทะเบียน

มาตรา ๒๓ รถที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบก ประกาศให้เจ้าของรถมาขอรับคืนรถภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นายทะเบียน ยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้แทนรถที่ขอรับคืน

รถที่ยึดตามวรรคหนึ่ง และได้มีการจัดการขายทอดตลาดรถนั้นแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถ ให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นคืนแก่เจ้าของรถแทน

ในกรณีที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในประกาศตามวรรคหนึ่งและเจ้าของรถมิได้มาขอรับคืนรถ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจัดให้มีการขายทอดตลาดรถนั้น และเมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถแล้ว ให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตรถในปัจจุบันที่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปมาก และสอดคล้องกับการใช้รถ ตลอดจนเพื่อให้การควบคุมและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้มีอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้